

РЕШЕНИЕ

№ 3127

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 19.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1913** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. с чл.27, ал.1 от ЗУСЕСИФ.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № 3-ЦУ-109 от 22.01.2021г., издадена от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, с която на дружеството жалбоподател е предоставена безвъзмездна финансова помощ с интензитет 100 % по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“ по ОП „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 в размер на 2 945,10лв.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт на основанията по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Съгласно изложеното в жалбата на [фирма] е определен по-нисък размер на предоставяната безвъзмездна финансова помощ в резултат от допуснатата техническа грешка при подаване на формуляр за кандидатстване чрез системата ИСУН. Твърди се, че погрешно в полето от формуляра, отредено за посочване на оборота за същия период през предходната година, вместо 73 627,43лв. е вписана сумата 14 725,49лв., която представлява очакваната безвъзмездна финансова помощ, съответна на посочения оборот за периода. Жалбоподателят счита, че при издаване на атакуваната заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като при разглеждане на формуляра НАП е имала задължение да уведоми кандидата за несъответствието в данните за оборота, до които същата има пълен достъп чрез

подаваните справки-декларации по ЗДДС за съответните периоди м.ноември 2019г., м.декември 2019г. и м.януари 2020г. В тази връзка се позовава на т. 9 от Правилата за кандидатстване. На следващо място, се твърди, че заповедта противоречи на материалния закон, тъй като при нормативно определен размер на безвъзмездната помощ от 20 % от оборота на дружеството на същото е предоставена такава в размер на 4 % за референтния период. Накрая жалбоподателят заявява, че актът също така е постановен при несъответствие с целта на закона. Моли за отмяна на Заповед № 3-ЦУ-109 от 22.01.2021г., издадена от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, в частта, с която на [фирма] е предоставена безвъзмездна финансова помощ в размер на 2 945,10лв., като се иска допълването ѝ със сумата от 11 780,39лв. до достигане на пълния размер на помощта от 14 725,49лв., на която дружеството счита, че има право. Претендира разноси по делото, включително за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя – адв. И., заявява, че поддържа жалбата, излага допълнителни аргументи в представени писмени бележки. Счита, че поради засиленото служебно начало в административния процес е следвало административният орган да събере всички необходими доказателства и когато няма искане за това, както и да оказва съдействие на страните за законосъобразно и справедливо решаване на спора – чл. 9, ал. 2 и ал. 4 от АПК. Позовава се на чл. 35 и чл. 36 от АПК относно задължението на административния орган служебно да събира доказателства за издаването на административния акт.

Ответникът – изпълнителният директор на НАП, чрез юрк. М. оспорва жалбата. Моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид констатациите в обжалвания акт, становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Със Заповед №РД-01-677/25.11.2020г. и №РД-01-718/18.12.2020г. за изменение на Заповед №РД-01-677/25.11.2020г., издадени от министъра на здравеопазването са въведени на територията на Република България временни противоепидемични мерки, включително преустановяване на посещенията в заведения за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма. С посочените заповеди, които са приобщени към делото, е определен времеви период на действие на мерките, както следва: от 28.11.2020г. до 21.12.2020г. и от 22.12.2020г. до 31.01.2021г.

По делото е безспорно, че жалбоподателят [фирма] е извършвал търговска дейност чрез заведение за хранене, находящо се в [населено място], [улица], преди въвеждане на противоепидемичните мерки, включително през процесния период, за който е предоставена безвъзмездна финансова помощ – м.ноември – м.декември 2020г. и м. януари 2021г.

На 06.01.2021г. в 19:39ч. чрез системата ИСУН жалбоподателят [фирма] е подал заявление № BG16RFOP002-2.095-3585 (на л.82) за кандидатстване за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, по схема за набиране на заявления за подкрепа № BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“, като в полето във формуляра – т. 5.1 – „Е-Декларации“, „Общ оборот в лева без ДДС от затворените обекти/ограничени дейности за референтния период на предходната година...“ (на л. 83 гръб), отредено за въвеждане на общия оборот за месеците ноември и декември от 2019г. и месец

януари от 2020г., от който съгласно условията се определя размерът на помощта, е въвел сумата 14 725,49лв. Установява се, че същата сума е посочена и в т. 5.9. от формуляра – „Обща сума на горепосочените обороти в лева без ДДС от затворените обекти/ограничени дейности“ (на л.84 гръб).

На основание чл. 35 от ЗУСЕСИФ е съставен доклад – Докладна записка №93-00-368/22.01.2021г. от директора на дирекция „Анализи и прогнози“ при НАП, приложен на л. 40-41 по делото, като в списъка по т. 1 от същата норма – списък на предложените за финансиране проектни предложения, подредени по реда на тяхното класиране, и размера на безвъзмездната финансова помощ, която да бъде предоставена за всеки от тях, представляващ Приложение № 1 към докладна записка №93-00-368/22.01.2021г., е включен и жалбоподателят [фирма] за финансова помощ в размер 2 945,10лв., видно от приложена разпечатка.

На основание чл. 37, ал. 3 от ЗУСЕСИФ със Заповед №3-ЦУ-109/22.01.2021г., налична в електронна форма в системата ИСУН, на [фирма] е предоставена безвъзмездна финансова помощ по процесната схема за кандидатстване в размер на 2 945,10лв.

С Възражение вх.№М-26-С-83/03.02.2021г. на л. 79, приложено към преписката, дружеството жалбоподател поискало ответникът да допусне корекция на погрешно деклариран общ оборот във формуляра за кандидатстване по процесната схема, като вместо 14 725,49лв. да бъде вписан действителния оборот за последните три дни на м. ноември 2019г., както и за м. декември 2019г. и м. януари 2020г., а именно сумата от 74 336,57лв. По искането е постъпил отговор от изпълнителния директор на НАП вх.№ М-26-С-83#3/09.03.2021г., с който същото е отказано с мотиви, че заявлението за кандидатстване на дружеството за безвъзмездна финансова помощ е изцяло удовлетворено и размерът му е изчислен въз основа на посочения от самия кандидат оборот, а корекция на данните е възможна преди приключване на дейностите по оценяване на подаденото заявление и издаване на заповед от изпълнителния директор на НАП.

Срещу Заповед №3-ЦУ-109/22.01.2021г. [фирма] е подал жалба пред АССГ с вх.№ 26-С-88/05.02.2021г. чрез ответника.

С жалбата пред съда дружеството представя доказателства за облагаемия оборот за месеците ноември - декември 2019г. и януари 2020г. – извлечения от дневни финансови отчети от 27-28.11.2019г., 28-30.11.2019г. и 30.11.2019г., издадени от фискално устройство, справки-декларации по ЗДДС за м.12.2019г. и м.01.2020г., като твърди, че общият размер на оборота за периода 28.11.2019г. – 31.01.2020г. е 73 627,43лв. и претендира въз основа на него безвъзмездна финансова помощ в размер на 14 725,49лв., а не на 2 945,10лв., колкото му е определена с оспорваната заповед.

Предвид установеното съдът, след като се запозна с представената административна преписка и становищата на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е от лице с право и интерес от оспорване, подадена е в законоустановения 14-дневен срок предвид това, че оспорваният административен акт е издаден на 22.01.2021г. Поради това същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията посочени в чл. 146 от АПК съдът намира, че той е издаден от компетентен орган, спазени са административнопроизводствените правила на АПК и ЗУСЕСИФ, приложени са правилно и съответните материалноправни норми.

Видно от представени по делото Условия за кандидатстване и условия за изпълнение

по тази схема целта на процедурата е осигуряване на оборотен капитал за регистрирани в Република България микро, малки и средни предприятия, засегнати от временните противоепидемични мерки, за преодоляване на икономическите последици.

В т. 11, подточки 1), 2), 3) и 4) са установени условията за допустимост на кандидатите, като между страните не се спори, че жалбоподателят отговаря на тях, поради което и е одобрен за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, а именно същият е юридическо лице, регистрирано преди 01.10.2020г., и отговаря на изискванията за малко предприятие по смисъла на Закона за малките и средни предприятия, Препоръка на Комисията от 06.05.2003г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L124, 20.5.2003г., стр. 36) и Приложение I на Регламент (ЕС) №651/2014, като наред с това в резултат от горепосочените заповеди на министъра на здравеопазването е преустановил дейността си.

Не е спорно, че дружеството жалбоподател е засегнато неблагоприятно със Заповед № РД-01-677/25.11.2020г., изменена със Заповед № РД-01-718/18.12.2020г., с които са преустановени посещенията в заведения за хранене, чрез каквото [фирма] извършва търговска дейност.

Спорът в случая е относно размера на предоставената безвъзмездна финансова помощ на [фирма]. Съгласно т. 9 от Условията за кандидатстване няма ограничения по отношение на минимума на помощта, като максимумът е в размер на 150 000лв., но не повече от 20 % от оборота без ДДС на засегнатите от заповедите на министъра на здравеопазването за въвеждане на временните противоепидемични мерки обекти, за предприятия с код на основна/допълнителна икономическа дейност, съгласно КИД-2008 на НСИ 56 – „Ресторантьорство“. Критерий за определяне на размера на помощта е общият оборот за същите периоди на предходната година. Не се спори между страните, че в полето от формуляра за кандидатстване, предвидено за въвеждане на общия оборот в т. 5.1 – „Е-Декларации“, „Общ оборот в лева без ДДС от затворените обекти/ограничени дейности за референтния период на предходната година...“, за месеците ноември и декември от 2019г., както и януари 2020г. жалбоподателят е въвел сумата 14 725,49лв. Нещо повече, същата сума е декларирана от жалбоподателя още веднъж във формуляра в т. 5.9. – „Обща сума на горепосочените обороти в лева без ДДС от затворените обекти/ограничени дейности“. С оглед установения максимум на предоставяната безвъзмездна финансова помощ от 20 % ответникът е определил по отношение на [фирма] с оспорваната заповед безвъзмездна помощ в размер на максимума с оглед посочения от същия облагаем оборот, а именно 2 945,10лв. (под №1367 от диспозитива на заповедта, представен в табличен вид на стр. 42). Видно е, че размерът на помощта е правилно определен съгласно нормативните изисквания на Условията за кандидатстване и с оглед посочения от кандидата общ оборот за процесните периоди без ДДС. Следва да бъде отбелязано, че в самите условия изрично е записано, че стойността на заявената безвъзмездна финансова помощ се попълва автоматично в т. 3 „Бюджет“ от формуляра за кандидатстване на база на посочения от кандидата оборот в т. 5 „Е-Декларации“ от формуляра. Следователно, Условията за кандидатстване не предвиждат задължение за ответника да извършва самостоятелна проверка и изчисления с оглед определяне на размера на облагаемия оборот, съответно на предоставяната безвъзмездна финансова помощ, а тя се генерира автоматично на база декларацията от кандидатите оборот.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че е следвало ответникът да следи за несъответствия в декларирания оборот и да уведоми кандидатите при установяването на такива. Действително, на стр. 9 от Условието за кандидатстване е посочено, че „НАП ще извърши служебни проверки на декларирания оборот, като може да изисква разяснения и документи по отношение на декларирания от кандидата размер на оборота... В случай че кандидатът е посочил в т. 5 „Е-Декларации“ от формуляра за кандидатстване размер на оборота, по-голям от действителния, ще се извърши служебна корекция на основание наличните данни в НАП“. На първо място, използваният израз „може да изисква“ ясно показва, че ответникът няма такова задължение, а разполага с оперативна самостоятелност за преценка дали е необходимо предоставянето на допълнителни доказателства. На следващо място, предвидено е да се извършва корекция единствено в случай, че се установи, че декларираният оборот е по-висок от действителния. Тоест, в случая корекцията има за цел не да отстрани нередовности в подадените формуляри за кандидатстване, а да пресече опит за злоупотреби с цел получаване на по-висок размер на финансовата помощ от този, който се следва на конкретния кандидат с оглед оборота от дейността за същия период на предходната година.

Наред с това, както беше посочено по-горе, по схемата не е предвиден минимален размер на помощта, следователно няма пречка да бъде поискан, съответно получен по-малък размер. Не може да се очаква от ответника да тълкува волята на кандидата и да прави изводи дали вписаният от последния размер на заявената помощ отразява действителната такава или е резултат от техническа грешка, както се твърди в случая. С оглед безвъзмездния характер на финансовата помощ административният орган не е овластен да предостави повече от това, което е поискал кандидатът. Общият принцип при безвъзмездните сделки, който се прилага и в настоящия случай, е че никому не може да бъде натрапена облага, която не е поискана. В тази връзка настоящият съдебен състав намира за основателни възраженията на ответника, че на кандидатите следва да се признае правото да заявят и получат такава финансова помощ, чието основание и разходване могат да докажат.

По изложените съображения съдът намира, че не се установяват релеванните с жалбата процесуални нарушения при издаване на оспорвания административен акт. Ответникът е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК да разгледа подаденото пред него заявление и да се произнесе въз основа на представените с него доказателства и най-вече в рамките на манифестираното искане. Правоприлагащите органи са обвързани от обема на заявеното пред тях искане и не могат да го разширяват или променят под угрозата актът им да бъде отменен.

При горните мотиви жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Тъй като ответникът е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение, предвид изхода на делото следва да му се присъди такова в размер на 150 /сто и петдесет/ лева на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 11-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № 3-ЦУ-109 от 22.01.2021г.,

издадена от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, с която на дружеството жалбоподател е предоставена безвъзмездна финансова помощ с интензитет 100 % по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“ по ОП „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 в размер на 2 945,10лв.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: